

- 2) spełnianie czynności połączonych z wykonaniem budżetu państwowego;
- 3) spełnianie czynności poruczonych jej jako asygnującej władzy celnej II instancji przez właściwe przepisy lub rozporządzenia Ministra Skarbu;
- 4) orzecznictwo I instancji w sprawach nie zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, ani nienależących do zakresu działania urzędów celnych, zaś w II instancji w sprawach wchodzących w zakres działania urzędów celnych;
- 5) składanie Ministerstwu Skarbu wniosków w zakresie projektów ustaw i przepisów celnych, oraz spraw organizacyjnych;
- 6) spełnianie czynności administracyjnych, związanych z ochroną granic Państwa, o ile nie są zastrzeżone Ministerstwu Skarbu.

§ 5. Do urzędów celnych należy:

- 1) wymiar i pobór ceł, jakoteż spełnianie wszelkich związanych z tem czynności, według obowiązujących w tym względzie szczegółowych przepisów,
- 2) orzecznictwo w sprawach niezastrzeżonych Dyrekcji Ceł i Ministerstwu Skarbu.

§ 6. Dotychczasowe przepisy kasowo-rachunkowe pozostają w mocy z tą zmianą, że przekazane do Centralnej Kasy Dyrekcji Ceł w Poznaniu, dochody z ceł przelewa Dyrekcja Ceł w Poznaniu do Centralnej Kasy Państwowej w Warszawie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

w z. *Rybarski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

245.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu

z dnia 30 kwietnia 1921 r.

o dalszych ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności tudzież zaległych podatków i danin publicznych w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 30 czerwca 1920 r. (Dz. U. № 52 poz. 319) zarządza się:

§ 1. Przedłużając o rok terminy w tej ustawie oznaczone ustanawia się następujące nowe terminy i czasokresy;

- a) w art. 1 zamiast „1 lipca 1921 r.” dzień „1 lipca 1922 r.”; zamiast „8 lat” — „9 lat”.
- b) w art. 2 ust. 1 zamiast „30 czerwca 1921 r.” „dzień 30 czerwca 1922 r.” i w ust. 2 zamiast „7 i 1/2 lat” — „8 i 1/2 lat”.

- c) w art. 4 ust. 1 zamiast „30 czerwca 1921 r.” dzień „30 czerwca 1922 r.”.
- d) w art. 5 zamiast „ośmiokrotnej” — „dziewięciokrotnej”.
- e) w art. 9 zamiast „osiem lat” — „dziewięć lat” i zamiast „1 lipca 1921 r.” termin „1 lipca 1922 r.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Dr. Jan Morawski*

Minister Skarbu:
w z. *Rybarski*

246.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

[z dnia 20 kwietnia 1921 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 20 stycznia 1920 (Dz. U. R. P. № 7 poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 7 poz. 44) postanawiam co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) otrzymuje następujące brzmienie:

„Aż do ostatecznego ustalenia granic uważa się za obszar Państwa Polskiego w znaczeniu ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 7 poz. 44) miasto Warszawę, województwa: warszawskie, łódzkie, kieleckie, lubelskie, białostockie, poznańskie, pomorskie, krakowskie, lwowskie, tarnopolskie, stanisławowskie, wołyńskie, poleskie i nowogródzkie, tudzież te ziemie b. Księstwa Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, które weszły w skład Państwa Polskiego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
L. Skulski